

ע"פ 2717/15 - מחמוד חביבאללה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2717/15

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט מ' מזוז

מחמוד חביבאללה

המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת (סגן
הנשיא ת' כתילי) מיום 16.03.2015 בתיק פ
054350-12-13

י"א בטבת התשע"ו (23.12.2015)

תאריך הישיבה:

עו"ד סרי ח'ורי
עו"ד תומר סגלוביץ
עו"ס ברכה וייס

בשם המערער:
בשם המשיבה:
בשם שירות המבחן למבוגרים:

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. המערער הורשע לפי הודאתו בכתב אישום מתוקן בהצתה. הפרשה עניינה תחושת עוול בעקבות הטלת עיקול על-ידי המועצה המקומית על חשבון הבנק של אם המערער. משלא נחה דעת המערער מטיפול המועצה המקומית, החזיר את אמו (שהיתה עמו

עמוד 1

במועצה) לביתה, מילא בקבוק פלסטיק בבניין, חזר לבניין המועצה ותוך קללות וצעקות "אני אשורף לכם את המועצה", שפך את הבנזין והציתו. נגרם נזק לרכוש המועצה; המערער עצמו נכוה, ונמלט.

ב. בית המשפט קמא ראה בחומרה - בצדק - את הפרשה ונתן דעתו לכך שהמדובר במקום ציבורי בשעות העבודה ששהו בו עובדים, ציין כי תסקיר שירות המבחן לא הצביע על נכונות טיפולית מצד המערער, אך גם את עברו הנקי. בסופו של יום קבע בית המשפט מתחם ענישה בן שלוש עד שש שנות מאסר, והטיל על המערער שלושים ושישה חודשי מאסר, שנים עשר חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪.

ג. בערעור ובפנינו נטען, בין השאר, באשר לנסיבות האישיות של המערער ולעברו הנקי, וכן הוטעם - על ידי הסניגור ועל ידי נציגת שירות המבחן - האמור בתסקיר עדכני, כי המערער סיים במאסרו קבוצה טיפולית, נוטל אחריות על מעשיו ומנסה לשנות את דפוסי התנהגותו. מטעם המדינה נטען, כי העונש שהושת ראוי, נוכח הנסיבות המחמירות של פגיעה מתוכננת במקום ציבורי בצהרי יום.

ד. לאחר ששקלנו בדבר ועיינו גם בפסיקה שהוגשה, נראה לנו, במיוחד כדי לעודד את המערער להמשיך בתהליך הטיפול החיובי - כי יש מקום לשינוי מסוים במתחם שנקבע ולהפחתה מסוימת, מתונה, בעונש. אכן, אין לחדד - כאמור - כי מדובר בפרשה שיש בה חומרה, ואל נכון נטען מטעם המדינה כי הצתה מתוכננת במקום ציבורי בצהרי יום יש בה סכנה לא רק לרכוש אלא גם לאדם. נאמר רבות בפסיקה, כי הצתה ראשיתה מצער ואחריתה מי ישורנה. ועם זאת, המנעד העונשי בעבירות הצתה רחב, וגם הכרעתנו עתה תותיר את העונש במקום מוחשי, שיש בו גמול. נציין כי נמסר שפיצוי מסוים על הנזק שולם על ידי אם המערער.

ה. החלטנו איפוא להעמיד את המתחם בנסיבות התיק על שנתיים עד חמש שנות מאסר, להפחית מעונש המאסר בפועל שמונה חודשים ולהעמידו על 28 חודש. המאסר על תנאי והקנס בעינם. הערעור מתקבל במידה מסוימת כאמור.

ניתן היום, י"א בטבת התשע"ו (23.12.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה